

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/96/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623010184
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6623010184.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Štefana Nováka LL.M. a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 7. novembra 2023, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/43/2023 zo dňa 20. 06. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/43/2023 zo dňa 20. 06. 2023 vo výroku o treste a vo výroku o prijatí ponúkutej záruky záujmového združenia.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

o d s u d z u j e

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Lučenci, trvale bytom C. XXX/X, D.,

podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody súd zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 0T/125/2022 z 17. 10. 2022, ktorým bol obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon bol podmienené odložený a určená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky a ktorým bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec z 6. 10. 2022, sp. zn. 2T/126/2022. Zároveň zrušuje všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vo zvyšných častiach ostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) sp. zn. 22T/43/2023 zo dňa 20. 06. 2023 bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovolenej výroby

omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4, písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1.)

dňa 20. 01. 2022 v čase okolo 06:30 hod. v Kalinove išla B. E. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D., G. XX/XX, po úzkej cestičke, ktorá je za budovou starého kina a je skratkou z ul. H. k Železničnej stanici, smerom na autobusovú zastávku, kde ku nej pristúpil, chytil ju spredu cez rozkrok a potom ju hneď aj pustil, na čo mu menovaná povedala, že je „debil“, ale pokračovala v ceste na zastávku, kde zhruba v strede 30 m dlhej cestičky ku nej odzadu pristúpila vopchal svoju ruku odzadu do jej nohavíc tak, že aj cítila jeho prst v konečníku, nato povedala, že „nie“ a hneď sa aj bránila, kričala o pomoc, v dôsledku čoho jej zakryl ústa a stiahol ju na zem, čiastočne si na ňu ľahol a jednou rukou jej stále zakrýval ústa, aby nekričala a prst druhej ruky jej opäť vopchal do konečníka, potom aj do jej vagíny, kedy mu menovaná zahryzla do ruky, ktorou jej zakrýval ústa, vtedy aj zajakal a povedal „nebráň sa“ a tiež „buď ticho“, po čom ju ešte obchytkával poprsiach a následne v sexuálnom útoku prestal a miesto opustil, pričom menovaná v dôsledku jeho konania neutrpela žiadne zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie, prípade PN,

2.)

od presne nezistenej doby do 14. 10. 2022 si v meste Lučenec protiprávne zadovážoval a následne prechovával 1 ks priesvitného sáčku s tlakovým uzáverom o rozmere 13,2 x 8 cm s obsahom kryštalickej látky žltej farby s hmotnosťou 2,474 g a priemernou koncentráciou 69,6 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúceho 1722 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 24 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote najmenej 123,70 €, pričom metamfetamín ako účinná látka pervitínu je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, § 39 ods. 4 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. OT/125/2022 zo dňa 17. 10. 2022, ktorým mu bol za prečin krádeže § 212 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 2 (dva) roky, ako aj všetky rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 4 ods. 4 Trestného poriadku prijal ponúknutú záruku záujmového združenia Kresťanské spoločenstvo pomáhajúcich, so sídlom Tomášovská 4, Kalinovo, IČO: 37819224 za nápravu obžalovaného a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré dodatočne písomne zdôvodnil prostredníctvom obhajcu dňa 6. 10. 2023. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že uložený trest je neprimerane prísny s poukazom na zásady ukladania trestov podľa § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona. Účel trestu v jeho prípade možno dosiahnuť aj uložením trestu odňatia slobody vo výške, ktorá umožňuje jeho podmienený odklad. V takom prípade by okresným súdom správne prijatá záruka záujmového združenia mohla naplniť svoj účel pôsobiť na nápravu obžalovaného. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok rušil a rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanému uloží podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom a určenou skúšobnou dobou.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Trest uložený okresným súdom považuje za mierny, a to s poukazom na to, že obžalovanému bol uložený za dva zločiny.

Obžalovaný zotrval na podanom odvolaní, keďže trest považuje za neprimerane prísny aj vzhľadom na to, že išlo o jeho skratové konanie, ktoré oľutoval. Záujmové združenie, ktoré ponúklo záruku, je v kontakte s obžalovaným a vie na neho pozitívne vplyvať, preto by bol podmienený trest primeraným.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa, konanom dňa 02. 05. 2023, v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 2. Až následne po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo 20. 06. 2023 urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku aj ku skutku v bode 1 výrokovej časti rozsudku okresného súdu. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Okresný súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine, ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytykané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku len výrok o uloženom treste.

Pri preskúmaní výroku o treste odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu nepostupoval správne, preto podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo výroku o prijatí ponúknuťej záruky záujmového združenia a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku o jeho uložení rozsudkom sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Okresný súd síce obžalovanému správne ukladal súhrnný trest podľa ust. § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože oba skutky spáchal obžalovaný skôr, ako bol doručený trestný rozkaz okresného súdu z 17. 10. 2022 sp. zn. OT/125/2022, za iný jeho trestný čin. Rovnako správne pri ukladaní trestu postupoval podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona. Okresný súd napokon správne ustálil aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 1 : 1, keď u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Trestného zákona, t. j., že sa k spáchaniu trestných činov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. h/ Trestného zákona, t. j., že spáchal viac trestných činov).

V prípade obžalovaného však okresný súd nesprávne aplikoval ust. § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a § 39 ods. 4 Trestného zákona. Na takýto postup nebol daný dôvod s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 55/2016 z 27. 06. 2017, v zmysle ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4) Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie

obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku. Dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obvinenému (obžalovanému) vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný sa však od začiatku nevzdal dokazovania, pretože vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobil len vo vzťahu k menej závažnému skutku uvedenému v bode 2. Až po vykonaní dokazovania ohľadom otázky viny ku skutku v bode 1 sa obžalovaný rozhodol urobiť rovnaké vyhlásenie aj k tomuto skutku. Z tohto dôvodu podľa názoru krajského súdu nie je v tomto prípade možný postup podľa ust. § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam.

Aj napriek tomu, že okresný súd uložil trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, odvolací súd považoval takto uložený trest vo výmere 4 roky a 6 mesiacov za neprimerane prísny. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti odvolací súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Krajský súd preto uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, teda pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pri ukladaní trestu krajský súd v prípade obžalovaného prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t. j. že sa priznal k spáchaniu trestných činov a trestný čin úprimne oľutoval a na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t. j. že spáchal viac trestných činov. Krajský súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadol na okolnosti prípadu, keď obžalovaný svojím konaním nespôsobil žiadny závažný následok, nespôsobil poškodenej žiadne zranenia, ani inú vážnu ujmu. Odvolací súd taktiež prihliadol na osobu obžalovaného a jeho postoj k trestnej činnosti, keď svoje konanie opakovane oľutoval. Preto krajský súd dospel k záveru, že pri ukladaní trestu obžalovanému je možné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu. Takýto trest je potom spolu s uloženým ochranným liečením postačujúci na ochranu spoločnosti, nápravu páchatela, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie, zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu a zároveň takýto trest postihuje len obžalovaného. Napokon je splnená aj podmienka podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, keďže uložený súhrnný trest je prísnejší ako trest uložený skorším trestným rozkazom okresného súdu z 17. 10. 2022, sp. zn. OT/125/2022, ktorého výrok o treste krajský súd v súlade s týmto ustanovením zrušil, vrátane všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože nebol pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody.

K odvolacím námietkam zo strany obžalovaného odvolací súd uvádza, že takto vymeraný trest je zo zákona nepodmienečným trestom a v tomto prípade ani nevzhladol dôvod na uloženie trestu kratšieho trvania. Napriek uvedenému u osoby obžalovaného nie sú splnené podmienky na uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody, a to s poukazom na jeho kriminálnu minulosť, keďže obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát právoplatne odsúdený prevažne za majetkovú trestnú činnosť podľa § 212 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu boli uložené podmiennečné tresty odňatia slobody, pričom v jednom prípade bol odsúdený aj pre prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona. Naposledy bol odsúdený súdom AG BadSaulgau sp. zn. 2 Cs 420 Js 6613/23 92 VRs z 24. 05. 2023 za sexuálny exhibicionizmus, za čo mu bola uložená pokuta a zákaz práce alebo činnosti s maloletými. Teda obžalovanému boli v minulosti opakovane ukladané podmiennečné tresty, ktoré však v jeho prípade nevedli k náprave a opakovane sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. Preto je odvolací súd názoru, že ďalší podmiennečný trest by obžalovaného nevedel k náprave a nezabránil by mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, čím by sa nedosiahol samotný účel trestu. Odvolací súd

tak konštatuje, že v danom prípade neboli splnené podmienky na uloženie podmiennečného trestu. Iba uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, hoci v zmiernenej výmere, a to spolu s uloženým ochranným protitoxikomanickým liečením, zabezpečí dosiahnutie účelu trestu, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 a § 38 Trestného zákona. Z týchto dôvodov nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné.

Záverom odvolací súd konštatuje, že okresný súd postupoval v rozpore s ust. § 4 ods. 4 Trestného zákona, ak popri nepodmienečnom treste odňatia slobody zároveň rozhodol o prijatí ponúknutej záruky záujmového združenia za nápravu obžalovaného. Prijatie takejto záruky by malo význam iba v prípade uloženia podmiennečného alebo iného alternatívneho trestu, z ktorého výkonom by nebolo spojené odňatie slobody, ako to aj výslovne upravuje uvedené ustanovenie Trestného poriadku. Pri ukladaní nepodmienečného trestu nie sú splnené predpoklady na prijatie takejto záruky, preto odvolací súd v tejto časti zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.